

השבי"ץ פולן בשיגור גולגולת פולד באינטרנט, ומפיל
באגר ישיבה קדיש משל, באגר "ישיבה" אפסיסבוק.

שבי"ץ

לומדים תורה ובכין

שבת בצהריים
לך לך | 382
אחרי שתגמרו,
תוכלו בבקשה להעביר
את השב"ץ
לזה שלידכם או לגניזה?
תודה.

פתוח! אפשר להל... בראש של החניך/אחן

הייתי עייף עייף, 'מת' לישון. חשבתי להניח ראש ולקום עוד
שעה, לשיעור הבא. פתאום החבר שיושב לידי בשולחן פלט:
"וואי, אני מבולבל". "מה קרה?" שאלתי אותו. הוא סיפר
שיש לו פעולה להעביר היום בערב, והיא לא מסודרת לו
בראש.
"אתה מכין פעולה כבר בבוקר... יפה!" קרצתי לו. הוא חיך
בחזרה. "מה הפעולה?" התעניינתי. הוא סיפר לי.
"לא רוצה לבאס לך את הצורה, אבל זה ממש לא מעניין.
סליחה על הבוטות". מצד המדריך, הרעיון היה מאוד חשוב
להעביר, אבל כחניך - הייתי עוצם עיניים והולך לישון עד סוף
הפעולה.
"אז מה אתה אומר?" הוא שאל. הצעתי לו כמה רעיונות
לשינויים בפעולה, כיווני חשיבה מעניינים יותר לדעתי.
לא הייתי בטוח שאני עושה את הדבר הנכון. לפעמים
כשמשנים ברגע האחרון מהתכנית המקורית, יוצאים קרחים
מכאן ומכאן. אבל קיוויתי שזה יהיה בסדר ויעזור לו.
הוא אמר לי תודה וישב עם עצמו להכין את הפעולה על
בסיס מה שאמרתי לו.
אחרי זה לא הצלחתי להירדם. לפעמים עדיף ככה.

תארו לעצמכם ש:בליל שבת נשבה רוח חזקה והחצר מלאה בעלים. בבוקר אמורים לבוא אורחים. אתם רוצים לטאטא את החצר. אז מה עושים? מהלכות מלאכת "בונה" - א: כל תיקון קרקע או בניין המחובר בה אסור בשבת. למשל: סתימת גומה או הסרת תלולית עפר כדי ליישור את הקרקע שיהיה אפשר ללכת עליה, חפירת גומה לצורך משחק וכן תקיעת מסמר בקיר. אסור לטאטא קרקע חולית שמא יבוא ליישר גומות, אך מותר לטאטא מקום מרוצף. מותר להצמיד לבית דברים שלא מתחברים ומתבטלים כלפיו, כגון תלות תמונה על מסמר או לפרוס בד על חלון שנשבר, וכן להניח מסננת על פתח הכיור. אסור מהתורה לעשות בשבת אוהל קבע (שנועד לשמונה ימים לפחות), וחכמים אסרו גם אוהל עראי. מכיוון שעיקר האוהל הוא גגו, אסור רק כאשר עושה גג. אם עושה רק מחיצות עראי ולפחות משמונה ימים), מותר, אלא אם כן זו "מחיצה מתירה" - מחיצה שמכשירה סוכה או מתירה לטלטל בשבת. מחיצה שנועדה לצניעות מותרת.

לשמור ולעשות

הערה: בשבוע שעבר כתבנו לגבי פלאפון
המשמש כשעון מעורר בשבת.
פלאפון-חכם יקר, דינו כמוקצה מחמת חסרון
כיס, ואסור לטלטלו בידי בכל מקרה.

איתן ולימור חיון -
מזל טוב לנך אהודג יוסף חיים המאק!
זה הקטן, גדול יפה,
אחמד יפה, אצדק אבריא ושמח יפה.

חיוננו של ז"צ במקום

שלי לא צופה כמו שצריך אברנצייאדה, אלא מה
שהצאחרי אקאט זה שמדבר בהטראטיס אחולבא הדמיפ
צבאניאל
הוא הלהג אנה איגם שיחה שקטה כדי לא להפריע
אדרשן ואמי שמנסה אפקטיב או, אלא המבטיס שהאפנו
אחברם חיש אה הלהבדה. הפחור הצעיר צצר ארעל,
מנסה אקאט מה הוור פה. "גמשיך, גמשיך", אמר או
הכרסג המקריח, והפחור המשיך. ניסיגי אלקוב.
"ששש!" קאנו וימה קורה פה?" הדיפו אה הפאול
המסגרי אלו אחור אביג הכנסה, אקה המגפאליס היה פנוי
לשמול אה פ"לבה שלום" החאם.
גפילא חרביה הגהלה כסדרה, אמטט בהפר שבין גפילא
החזיבה אברכה מתין לבה, שנוצו חזי ידי שני לשמאניס
אנסג אפוכיח מהפפרלה שהפגרון אכסכוכים הוא חאוקג
הארז אשני החמיס הנציס. שני מגפאליס הוציא אלה
אחר כבוד החוצה, בדלישור אבנחישול. באנו אפה
אהגאל.
גפילא אז לבה לבה אחר כך אולג בממה: מי יוצר הפעם?
ארווחגו, אף בן אדם לא הליח אבקר הפעם. אלא כל
החבריה האלה נכנסו לבה. דרך גביה הפאון.
לבה שלום, שמריפו.

נשכח כבר לא אהגפאלו בשורה השניה משמאל והחלה
אדבר איגם. לא הצאחרי אשמול מה היא אמרה, אלא
מנייולה שהיא הראגה אפה הפגני שהיא מספרג אפה מה
היא חלשה בחיים. אגרשו אי אנהל שהיא הצליח אפה
אבא אבדוק אזוי אלה מקאס יגאים עם אפה, כי הם
אקח אה פדפיס ושמול אצבם.
מבוי אהגבאל, היא ניסגה אצבור אמגפאל הפא בשורה
מאחור, אך קולו נצחמים לרמז אה אכריס מבט. היא
סקרה אה כל קהל היושבים, צרקה כמה מיזים לצדקגי
בניחול... ויצאה.
כאן אפילו הפחן כבר איבד אה פקו. אה שאר
הקטעים הוא הריץ מבוי אלהט, אלה "אכה דודי" הוא
חשה במנגינה הכי בנאליג שיש, מבוי אהחזיף אלה
אפילו בהקראת לבה". הליחה דדרלה.
אדוכן דדרלה חלה בחור צעיר. "לבה שלום", והוא פנה
בסיפור. הפעמי מבט אדאיג לרוב מוחלט של המגפאליס
מסגל אילו. הפחרי מבט אדרשן אפקטיב.
חד ששום זה קרה. זויג מבט, צידוד ראש, אהפעם
זה היה לכה. לכה בשולג החמישים אחיו, ככס קטנה או
אחוצג טריקו ורקה אחקה. בידיה גיגה גיקיה קטנה.
הא ניגט אברנציה מאחורה אפה אה גיקיה. המקאס

יאלו נרננה אה, נריחה אצור ישלעני.
כל הפידוריס היו פגחיים. הפחן הריץ אה פקטיס
הטיל, אנה זמן אהשמול בסופי המצאורים, אלה שלשה
אהטאטיס אווירודינמיים בקולו, מחקה קטעי חצונג
לפכיר.
עם סיודרי היה פגח, אדאלי לא היה בו. הייגי חסוק
מהחלבה חז דברים לא חלובים.
אפה זויג חניני קאטה משלו הפגח ביה הכנסה.
צידדגי אה פראש בהשלים מחלוא אנהמגי. אפילו
היה הכנסה נכנסה אלה. לא הפעלה בה שנה אחזי.
אלה בה חלריס וחמש-שלושים!
היא כנראה לא היגה נשואה, כי ראשה היה מחולה.
אבל מצד שני, אכל אהגד - עם החוצפה שלה לא היגה
הכי צנועה אהלים.
גפילא אצמתי מה היא איבדה בהיה הכנסה, אלה היא
כבר איבדה - מה אחור אה אפוכנס חכשיו?! למהכה
אסוף הגפילה, שכאן ייצאו החוצה! חניגי אצמתי
לכנראה היא מלריכה שלם כל קטעי החצונג האלה,
כאלם ייצאו מפה מאחור מאוד, אלה חדיין...
ניסיגי אלקוב אחריה מבוי אראל אלה נכצבור, היא
לא היגה הכי צנועה. היא ניגלה אשני מגפאליס

קורא קבוע ל סולת לבן

היה ברכה!

איך ברכה פועלת? ואיך אנחנו קוראים לפעול?
בפרשה ה' מבשר לאברהם "ואברכה מברכך ומקללך אאור". אפשר להבין שזו אמירה מסוג של "אני אדאג לך": מי שיברך אותך, אני אברך אותו. מי שיקלל - יקולל. אבל שתי מילים בפסוק הקודם שופכות אור אחר על כל הסיפור, פותחות צוהר חדש לעולם הברכה כולו.

הפסוק הקודם חותם בהכרזה: "וְהָיָה בְרַכְּהָ". אתה תהיה הברכה של העולם! ברכת ה' תתגלם בך. מכיוון שאתה מחובר למקור הברכה ומתאים את מעשיך לדרך ה', ממילא הברכה תהיה דבוקה בך, עד כדי שאפשר יהיה להצביע עליך ולומר: "הנה הברכה!"

אבל איך אברהם ישפיע ברכה לעולם? ברכה זה שפע, תוספת איכותית וכמותית. ה' אומר לאברהם: תהיה ברכה! היכן שלא תהיה, תוסיף עוד ועוד טוב, תאיר את מי שיבוא במגע איתך, תפתח את נקודות הטוב שבו, תעצים את החיובי שבו, תחשוף את העומק.

זה מה שכתוב "ונברכו בך": כולם יתברכו על ידך. זו המטרה שלך כאב המון גוים. כמו אבא שמגדל ומצמיח ומעודד ומפתח את הילדים שלו, כך גם אתה תעשה לכל הסובבים אותך. כנציג של אלוקים בין בריותיו, עשה מה שהוא עושה לעולמו - תפתח ותעצים אותו עוד ועוד.

מכאן, השלב הבא מובן: מי שיברך אותך, יבורך, ומי שיקלל - יקולל. מי שמברך, מתייחס לנקודת טוב פנימית ומבקש מה' שהיא תתברך, תנבע, תתעצם ותופיע. ממילא, הוא מחובר לאותה נקודת טוב, וגם הוא עצמו מתברך מאותה נקודת טוב.

מי שיקלל את אברהם, שינסה לצמצם ולחנוק את נקודת הטוב שתופיע בו, מתנתק מאותה נקודה. ומי שמתנתק מהברכה הכללית של העולם, עובר לשטח הקללה של העולם, לאיזור החוסר.

על פי ההסבר הזה נבין קצת יותר את פעולת הברכה של הצדיק. במבט ראשוני, מה ההבדל בין ברכה של צדיק לברכה של אדם אחר?

כשמבינים שהברכה היא התייחסות לנקודות הטוב שיש באדם ונסיון לפתח אותן, אז ברור שכל שמדובר באדם פנימי שחי ברמת עומק גבוהה יותר, היכולת לגעת באמת בנקודות הטוב העמוקות יותר, מתעצמת.

וכבניו של אברהם אבינו, גם אנו קוראים להיות ברכה; לברך - בפה ובמעשים - את הסובב (וגם את עצמנו...). יש לנו כח עצום לעשות זאת, ושאיפה פנימית לכך.

זו אולי ההגדרה הפשוטה והעמוקה ביותר של עובדי ה': אנשים שרוצים ופועלים להיות אנשים טובים יותר, ולעשות את העולם למקום טוב יותר.

נברך את כולם בהצלחה רבה!

בצאתי לקראתך

בשבוע שעבר עסקנו בשאלה מיהם ה"קדושים" המהללים את ה', עם ישראל או המלאכים. מי נראה לך יותר קדוש? **בלי להעליב, המלאכים.**

למה המלאכים? **כי לנו יש אולי נשמה, אבל יש גם גוף, עם כל מה שזה כולל. המלאכים הם נטו נשמה.**

למלאכים אין נשמה. נשמה יש רק לעם ישראל.

טוב, אז הם רק רוחניות.

מי אמר שקדושה זה רק רוחניות?

אתה אמרת ש"קדוש" זה נשגב, נעלה...

נכון, ויש דברים שנעלים יותר מרוחניות מופשטת.

מה?

תגיד לי, את מי היית בוחר להכניס להדרכה לשבט מופרע - בחור שגם הוא בעצמו "מתנדנד", או דווקא את זה הכי "חזק"?

ברור שאת הדוס.

ככה גם בעם ישראל ובמלאכים. היכולת להימצא בתוך גוף גשמי, ושם לפעול בהתאם לדרך ה' - זו דרגה שיש רק לנשמות.

הקדושה הזו היא קודש קדשים. את זה מלאך לא מסוגל לעשות. או אם תרצה משל אחר: איזה לוחם יותר משמעותי לצבא - חייל בעורף או לוחם סיירת שחודר לעורף האויב?

לוחם הסיירת.

למרות שהוא רחוק יותר מארצו, הוא משמעותי יותר, כי הוא נותן לעם שלו שליטה במקומות רחוקים יותר, לא רק בטריטוריה המקורית שלהם. ככה בדיוק גם בעם ישראל ובמלאכים. רוחניות מופשטת נשאת בטריטוריה האלוקית המקורית. היכולת לפעול ולשנות בעולם הגשמי, זה קלף מנצח שיש רק לישראל.

אז אין למלאכים שום יתרון עלינו?

יש להם את יתרון היציבות. הם לא יכולים לעלות, אבל גם לא לרדת. הם כל הזמן עושים רצון קונם. אבל במובן מסויים, אותו דבר גם בעלי החיים ככה, רק שהמלאכים נוצרו כצבא מרום, ובעלי החיים - כצבא האדמה. אלה רוח ואלה גוף. זו מעלה להיות רוח, אבל זכות יכולה להיות רק כאשר יש גם חומר, ובחרים לנווט אותו בכדי לרומם את הרוח ולהתקדם.

שעת סיפור

בגבעת התחמושת יש מוזיאון. במוזיאון יש תערוכת תמונות. מאחורי התערוכה עומד סיפור מדהים: "ילדי גבעת התחמושת", שאבותיהם נפלו בקרב על הגבעה, רצו לתת מתנה לירושלים. איזו מתנה יוכלו לתת לירושלים? פנו לאתר של תחרויות צילום בינלאומיות וביקשו שיעשו תחרות צילום בינלאומית בנושא ירושלים. הם נענו בשלילה מוחלטת. "אנו לא עושים תחרויות על נושאים גיאוגרפיים מקומיים. אנחנו עושים על שמש, עצים, ירוק, שמים... ניסינו לעשות על פריז, על לונדון, וזה לא הלך". הם לא התייאשו. הפעילו קשרים, לחצו הרבה, ולבסוף האתר הסכים. לאחר כמה ימים קיבלו טלפון: "מה עשיתם לנו? האתר קרס!". לאתר הגיעו 14,500 תמונות, ו-2.5 מיליון גולשים נכנסו לדרג אותן! מתוך כל התמונות נבחרו 100 תמונות, והן המוצגות בתערוכה במוזיאון. ביניהן מוצגות בכבוד ארבע התמונות שנבחרו למקומות הראשונים. בשלוש מתוכן רואים, בזוויות שונות, יהודי חרדי שקרן שמש מאירה עליו. זה מה שאנשי העולם מחפשים בירושלים - צדיק ששורה עליו שכונה (איך שזה נראה בעיניהם)...

שמעתי מהרב יצחק סבתו שליט"א

לע"נ ר' ישראל בן קלמן קלונימוס ז"ל
לע"נ ר' ישראל בן אברהם צבי ז"ל
לע"נ רפאל בן פיניה ז"ל
לזכות כל עם ישראל

לא צריך לשקוע בחיפוש המתמיד אחר האושר והאהבה, האהבה עוד תגיע, האושר נמצא פה לידך. (סרן גלעד שטוקלמן הי"ד)

המשב"צת:

כתיבה ועריכה: חיים ברנסון.

עיצוב גרפי:

עיסור - סטודיו לעיצוב גרפי.

איורים: אריאל חצרוני.

תודה לצביאלי סקולניק.

falmarooo@gmail.com

מוצאי שב"צ

